

Den sorte svane!

For knap 3 år siden overtog jeg en godt 2 år gammel helsort tæve fra kennel Satori – en tæve der kort forinden var blevet afvist til en avlskåring, med begrundelsen ”svarer ikke typemæssigt til standarden”. En måned senere blev tæven udstillet i Tyskland og fik i en brugsklasse præmieringen SG1. Senere samme år blev hun fremstillet til kåring i Tyskland og kåret i klasse 1. Den grimme ælling var ”pludselig” blevet til en ”smuk sort svane”. I det tyske kåringssystem fordres det for at bevare sin kåring, at man inden 2 år efter første kåring fremstiller hunden til genkåring. Så i efteråret 1998 tog vi, Satoris Halla og jeg, samt nogle supporters fra kredsen, atter engang til Tyskland for få hende kåret for livstid.

Selve kåringen forløb uden de store problemer, bortset fra en tysk figurant med gummiarm, som Halla syntes det var meget sjovt at ”skrue ned i jorden” – hun slap ikke!! Trods det blev hun kåret endnu engang i klasse 1.

Kåringsbeskrivelsen var som følger (oversat efter bedste evne):

Middelstor, middelkraftig, laksort tæve med en ganske god manke og et noget kort kryds. Godt vinklet for- og baghånd, harmoniske brystforhold, lige front. Træder lige og viser meget flydende og rummelige bevægelser, der dog kunne have noget mere sluttehed. Sikkert væsen, hårdhed, mod og kampdrift udpræget; slipper (første kåring). (Ved genkåring: slipper ikke). Særlige fortrin: Laksort tæve med et godt standbillede.

Hermed er der så sat et foreløbigt punktum for historien om ”Den grimme ælling”.

Per Svoldgaard & Satoris Halla.